DOMSTOLENS BESLUT (första avdelningen)
den 7 maj 1998 *

I mål C-239/97,

Irland, företrätt av Michael A. Buckley, Chief State Solicitor, i egenskap av ombud, biträdd av Paul Gallagher, SC, och Niamh Hyland, barrister-at-law, delgivningsadress: Irlands ambassad, 28, route d'Arlon, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Peter Oliver, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(97) 693 av den 16 april 1997 om minskat bistånd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Feder) till handlingsprogrammet för turismen på Irland 1989—1993, inom ramen för gemenskapsstöd för strukturella insatser på Irland enligt mål nr 1 för perioden 1989—1993, och om ändring av beslut C(89) 2258/7 av den 21 december 1989, i dess senaste lydelse enligt beslut C(93) 3769 av den 17 december 1993,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna D. A. O. Edward och L. Sevón, referent,

generaladvokat: J. Mischo,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Irland har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 30 juni 1997, med stöd av artikel 173 i EG-fördraget väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(97) 693 av den 16 april 1997 om minskat bistånd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Feder) till handlingsprogrammet för turismen på Irland 1989—1993, inom ramen för gemenskapsstöd för strukturella insatser på Irland enligt mål nr 1 för perioden 1989—1993, och ändring av beslut C(89) 2258/7 av den 21 december 1989, i dess senaste lydelse enligt beslut C(93) 3769 av den 17 december 1993.

2 Kommissionen har genom skrivelse, som inkom den 28 juli 1997, med stöd av artikel 91.1 i rättegångsreglerna framställt en invändning om rättegångshinder på grund av att talan har väckts för sent. Den har därutöver yrkat att Irland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

3 Kommissionen har gjort gällande att talan inte har väckts inom den frist av två månader som föreskrivs i artikel 173 femte stycket i fördraget. Eftersom sökanden delgavs det ifrågasatta beslutet den 17 april 1997, gick denna tvåmånadersfrist, förlängd med hänsyn till avstånd enligt artikel 81.2 i rättegångsreglerna med — för de irländska sökandena — ytterligare tio dagar, i detta fall ut den 27 juni 1997. Talan väcktes emellertid inte förrän den 30 juni 1997.

4 Sökanden har inte bestritt att talan har väckts efter utgången av den föreskrivna fristen. Den har emellertid gjort gällande att detta överskridande av tidsfristen var en följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure i den mening som avses i artikel 42 i EG-stadgan för domstolen. Sökanden har i detta hänseende angett att ansökan skickades som expressförsändelse till domstolen den 26 juni 1997 och att det expressbudföretag som hade anlitats, ett företag med postdistribution som specialitet, hade försäkrat att posten skulle distribueras dagen därpå. Det flygplan som transporterade posten från Dublin till Bryssel drabbades emellertid av en försening vid landningen och följaktligen vid avlastningen av bagaget. Allt bagage som transporterades av flygplanet i fråga kom därför för sent till anslutningen från Bryssel till Luxemburg.

5 Sökanden har därtill anfört att den, under de omständigheter som rådde i förevarande mål, rimligen inte kunde förutse att expressbudföretaget inte skulle uppfylla sina åtaganden. Den har dessutom gjort gällande att den inte alls kunde råda över dessa problem och att den inte kunde göra något för att säkerställa att ansökan skulle komma fram till Luxemburg i tid.

6 Med beaktande av den tidsfrist med hänsyn till avstånd som sökanden i förevarande mål förfogade över, skall det först konstateras att den föreskrivna tiden för att väcka talan gick ut den 27 juni 1997. Talan, som väcktes den 30 juni 1997, väcktes följaktligen för sent.

7 Domstolen har vid upprepade tillfällen uttalat att avvikelse från tidsfrister i förfarandet endast kan ske under helt exceptionella omständigheter som är oförutsebara eller utgör force majeure, enligt artikel 42 andra stycket i EG-stadgan för domstolen, eftersom en strikt tillämpning av dessa regler svarar mot kravet på rättssäkerhet och nödvändigheten av att undvika all diskriminering eller godtycklig behandling i rättsskipningen (se bland andra dom av den 26 november 1985 i mål 42/85, Cockerill-Sambre mot kommissionen, REG 1985, s. 3749, punkt 10, den 15 januari 1987 i mål 152/85, Misset mot rådet, REG 1987, s. 223, punkt 11, och av den 4 februari 1987 i mål 276/85, Cladakis mot kommissionen, REG 1987, s. 495, punkt 11, samt beslut av den 5 februari 1992 i mål C-59/91, Frankrike mot kommissionen, REG 1992, s. I-525, punkt 8).

8 De omständigheter som sökanden har åberopat kan emellertid inte anses som exceptionella omständigheter som är oförutsebara eller utgör force majeure i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse.

9 Sökanden kan nämligen inte med fog hävda att den, genom att ha skickat ansökan som expressförsändelse den 26 juni 1997, har gjort allt som är nödvändigt för att säkerställa att ansökan skulle komma fram i tid, det vill säga i förevarande mål dagen därpå, då den förfogade över en tiodagarsfrist med hänsyn till avstånd, beräknad på grundval av den normala tiden för postbefordran med hänsyn till de eventuella problem som posttjänsten kan ställas inför. Under dessa förhållanden kan den inte heller göra gällande exceptionella störningar i posttjänstens verksamhet för att undgå den rättsförlust som uppkommer till följd av att tidsfrister i förfarandet löper ut (se beslutet i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 10).

10 Av det ovan anförda följer att talan skall avvisas.

Rättegångskostnader

11 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom Irland har tappat målet och kommissionen har yrkat så, skall Irland förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande beslut:

1) Talan avvisas.

2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 7 maj 1998

R. Grass

Justitiesekreterare

M. Wathelet

Ordförande på första avdelningen